

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Η ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Αίτλησεν διήλθεν ἐκ τῆς χώρας μας προξενήσασα οὐκ ὀλίγας οἰκονομικὰς καταστροφάς. Μία ἐξ αὐτῶν, ἴσως οὐχὶ ἐκ τῶν μικροτέρων, ἦτο ἡ διάλυσις ἐνὸς ὑπουργείου τοῦ ὁποῖον εἶχεν ἰδρυθῆ μετὰ μακροὺς ἀγῶνας τῶν βιομηχανῶν καὶ τῶν ἄλλων παραγωγικῶν τάξεων τῆς χώρας, ἵνα τοῦτο βοηθῆ αὐτοὺς ἢ τοῦλάχιστον παρέχῃ τὴν κρατικὴν ἀντίληψιν εἰς τὸ τραχὺ αὐτῶν ἔργον τῆς παραγωγῆς.

Ὅτε αἱ εἰς τὸ ἴδρυμα αὐτὸ ὑπηρεσίαι εἶχον φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιλαμβάνονται τῆς καταστάσεως τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας καὶ νὰ ἀρχίζωσι νὰ ὑποβοηθῶσι τὸ ἔργον τοῦ παραγωγοῦ ἐργάτου ἢ κεφαλαιούχου, τοῦ βιομηχάνου ἢ τοῦ ἐμπόρου, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς οἰκονομίας, πράγματι δὲ διὰ λόγους δημοκοπίας, τὸ ἔργον αὐτὸ ἀπεσυνειτέθη, ἐνῶ ἦτο γνωστὸν διὲν εἰς τὴν μεταπολεμικῶς διαμορφωθείσαν οἰκονομικὴν Ἑλλάδα τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, τὸ ἐξ ἀπάντων τῶν ἑλληνικῶν ὑπουργείων εὐθηνότερον, ἦτο καὶ τὸ πλέον χρήσιμον, διότι κυρίως οἰκονομικῶς ὑπέφερε καὶ ὑποφέρει ἤδη ἔτι βαρύτερον ἢ ἡ χώρα.

Ὅτε πρὸ ὀκταμήνου ἐλαμβάνετο τὸ ἄστοχον αὐτὸ μέτρον τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ Ὑπουργείου τούτου τῆς Παραγωγῆς, ἐγράφομεν εἰς τὸ τεύχος τῆς 30 Ἰανουαρίου τὰ ἐξῆς, ἅτινα θεωροῦμεν χρήσιμα νὰ ἐπαναλάβωμεν σήμερον ἐπὶ τῇ ἐπανιδρύσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας:

«Ἀπασαί αἱ χῶραι τοῦ κόσμου μετὰ τὸν μέγαν πόλεμον ἔστρεψαν τὴν προσοχὴν των εἰς τὴν δόξαν τῆς παραγωγῆς των, διότι εἶναι γνωστὸν διὲν εἰς τὴν ἀμύλλαν τῶν λαῶν ὑπὲρ ἐπικρατήσεως ὑπάρχουσι δύο μέσα. Ταῦτα δὲ εἶναι: ἐν ὧρα πολέμου ἢ καταστροφῇ τοῦ ἐχθρικοῦ πλούτου, ἐν ὧρα δὲ εἰρήνης, ἡ δημιουργία καὶ παραγωγή ἐθνικοῦ πλούτου.

Ἀκριβῶς ὅπως κατὰ τὴν περίοδον τοῦ πολέμου, ἡ προσπάθεια ἐνὸς λαοῦ κατευθύνεται ἀπὸ τὰ δύο πολεμικά του ὑπουργεία, οὕτω καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς εἰρήνης, ἡ προσπάθεια τοῦ λαοῦ κατευθύνεται ἀπὸ τὰ δύο παραγωγικά του ὑπουργεία. Ἐάν τὸν πόλεμον πρόπει νὰ διενθύνωσιν οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ ναύαρχοι, τὴν εἰρήνην πρόπει νὰ διενθύνωσιν οἱ οἰκονομολόγοι, οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ μηχανικοὶ. Πᾶσα παράβασις τῶν θεμελιωδῶν αὐτῶν κανόνων τῆς διοικήσεως τῶν λαῶν, καὶ ἂν ἀκόμη οἱ παραβαίνοντες τοὺς κανόνας αὐτοὺς ἐμφοροῦνται ὑπὸ τῶν ἀρίστων προθέσεων, δὲν δύναται ἢ νὰ ἔχη ἐπιζήμια ἀποτελέσματα δι' ἕνα λαόν». Κατελήγομεν δὲ τότε μετὰ τὸ ἐξῆς συμπέρασμα.

«Ἀδιστακτικῶς κηρυσσόμεθα ὑπὲρ τῆς ἀνασυστάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπισχύσεως αὐτοῦ διὰ τῶν ἰκανωτέρων οἰκονομικῶν καὶ τεχνικῶν ὑπαλλήλων οὓς διατίθει ἡ χώρα, καὶ ἀναθέσεως τοῦ

ὑπουργείου τούτου, ὅπερ θὰ κατευθύνῃ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου, εἰς ἄνθρωπον προερχόμενον ἐκ τῶν τάξεων τῶν δημιουργῶν τῆς πλουτοπαραγωγῆς».

Ἦτο τόσον αἰσθητὴ ἡ ἀνάγκη τοῦ Ὑπουργείου τούτου ὥστε μόνον ἐπὶ ὀκτάμηνον ἢ Ἑλλάς ἠδυνήθη νὰ στερηθῆ τούτου.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ

Ἀθορύβως ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐργάζεται. Μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν διὰ νομοθετικῶν μέτρων τῶν οἰκονομικῶν μέσων ἅτινα θὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς τὸ ἀριστούσιον ἴδρυμα τὴν ἐπιτέλειαν τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ, ἐξευρέθη ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐκ τῶν ἀρίστων ὑπαλλήλων τοῦ πρώην Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καὶ ἐγκαθίστανται ἤδη τὰ γραφεῖα αὐτοῦ εἰς εὐπρεπὲς διαμέρισμα τοῦ κυρίου τοῦ εὐρισκομένου εἰς τὸν ἀριθμὸν 54 τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας ἔναντι τοῦ Θεάτρου Ὀλύμπια.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ μεταφερθῆ εἰς τὰ νέα γραφεῖα ἡ λίαν ἐνδιαφέρουσα βιβλιοθήκη τοῦ Πολυτεχνικοῦ Συλλόγου καὶ θὰ ἀνοιχθῶσιν αἱ πύλαι τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τὰ μέλη τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Οὕτω τέλος οἱ μηχανικοὶ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἔχωσι μίαν ἡμιεπίσημον δόξαν, μετ' εὐπρεπῆ γραφεῖα καὶ προσωπικὸν κατάλληλον ὅπως διεκπεραιῆ τὰς λαμβανόμενας ὑπὸ τῶν γενικῶν Συνελεύσεων καὶ ὑπὸ τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἀντιπροσωπείας ἀποφάσεις εἴτε ἐπὶ γενικῆς φύσεως ζητημάτων εἴτε ἐπὶ ζητημάτων εἰδικῶν καὶ ἐνδιαφερόντων ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν 7 κατηγοριῶν μηχανικῶν εἰς ἃ τμήματα ὑπεδιαιρέθη τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος.

Η ΞΕΝΟΜΑΝΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης θὰ δοθῆ ἕν καλὸν μάθημα εἰς τοὺς ξενομανεῖς τῶν συμπατριωτῶν μας οἱ ὁποῖοι δὲν παραδέχονται διὲν εἶναι δυνατόν ἢ ἑλληνικὴ βιομηχανία νὰ παραγάγῃ προϊόντα ἐπίσης καλὰ ὡς τὰ ξένα. Θὰ ἴδωσιν οἱ ξενομανεῖς αὐτοὶ μετ' ἐκπλήξεως ὅτι τὰ μάλλινα ἢ βαμβακερὰ ἢ μεταξωτὰ ὑφάσματα τὰ ὁποῖα ἀγοράζουσι προθύμως εἰς τὰ μεγάλα καταστήματα τῆς ὁδοῦ Ἐρμού καὶ Σταδίου καὶ τὰ ἄλλα ἐμπορεύματα ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς μέχρι τοῦ πλέον λεπτοῦ ἀρωματικοῦ σάπυρος, ἅτινα πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς ἐπιθυμίας των φέρουσι ξενικὴν ἐπιγραφήν, κατασκευάζονται εἰς ἐλάχιστα ἀπὸ τῆς κατοικίας των χιλιόμετρα.

Καὶ ὅταν πεισθῆ περὶ τούτου ὁ ξενομανὴς καταναλωτὴς, δὲν θὰ ζητῆ πλέον ἐπιμόνως ἀπὸ τὸν ἔμπορον εὐρωπαϊκὸν ἐμπόρευμα διότι θὰ ἀντιληφθῆ εἰς τὸ τέλος διὲν καὶ ἡ Ἑλλάς εὐρίσκειται... εἰς τὴν Ἐδρῶπην.

Ἡ Ἐκθεσις Θεσσαλονίκης θὰ συντελέσῃ οὐκ ὀλίγον ἵνα πολλὰ τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων ἀποβάλωσι τὸ ξενικὸν προσοπτέον. Τὸ δὲ ἠθικὸν καὶ ὑλικὸν ἐκ τούτου κέρδος δὲν εἶναι ἀσήμαντον.